

Grup 1 Seguiment dels joves un cop surten dels recursos: qui ho ha de fer? Com? Per què?

- Existeixen diferències pel que fa als recursos als quals poden accedir els joves un cop assoleixen la majoria d'edat segons les zones geogràfiques de Catalunya. A la zona de la Garrotxa, un cop surten del CRAE, els joves només compten amb el recurs del SAEJ de Girona. A l'àrea de Barcelona, sobretot a Barcelona ciutat, els joves disposen d'un ventall més ampli de recursos a la seva disposició. Aquest fet genera la sensació que a la zona de la Garrotxa, els joves, quan fan els 18 anys, disposin de poc acompanyament, i alhora, s'hagin de desplaçar a altres municipis per poder accedir a serveis. Per aquest motiu, el grup de treball planteja la idea que hi hagi pisos assistits en aquells municipis on hi ha Centres Residencials d'Acció Educativa, amb l'objectiu d'evitar el desplaçament dels joves a altres municipis.
- Alguns educadors i educadores plantegen la necessitat de cuidar el vincle emocional amb els joves que tutoritzen un cop assolida la majoria d'edat. Comenten que al fer els 18 anys es produeix un trencament en la vida del jove, i que en la majoria de casos, no es desenvolupen accions per cuidar el vincle emocional. Aquesta problemàtica, de vegades, es veuria solucionada amb majors sinergies en el procés de transició entre els recursos, fent aquest més progressiu i realitzant tutories i/o acompanyaments amb el referent del jove del recurs actual, i el futur referent. Alhora, alguns educadors i educadores també proposen que els joves puguin decidir el seu educador de referència quan canvien de recurs, ja sigui l'educador del recurs que finalitza o bé l'educador del recurs al qual accedeix per primera vegada.
- Cada entitat desenvolupa diferents accions i estratègies per acompanyar i orientar als joves en el seu procés de transició. Existeix un protocol, però les mesures i accions que considera resulten insuficients en molts casos. Alhora, posen de manifest la manca de recursos existents per acompanyar als joves durant el seu procés i la necessitat de preservar la seva intimitat davant dels diferents agents socials de la vida del jove. En aquest sentit, es planteja la idea de crear comissions de transició formades per educadors i educadores de CRAEs i pisos assistits, amb l'objectiu de desenvolupar diferents estratègies i accions per acompanyar i orientar als joves en aquest procés. Es pren com a exemple de bona pràctica una estratègia que exposa una educadora. L'estratègia consisteix a realitzar trobades entre els joves que es troben finalitzant el seu pas pel CRAE i joves que, o bé es troben vivint en pisos assistits o ja han finalitzat el seu pas pel recurs. Durant les trobades es realitzen diferents activitats, i els joves tenen la possibilitat de compartir les seves experiències i dubtes. És una experiència enriquidora per a tots els joves. Es planteja la possibilitat de desenvolupar aquesta

estratègia entre recursos, encara que no pertanyin a la mateixa fundació/entitat, en tant que es valora positivament per part dels educadors i les educadores.

- Cal orientar i acompanyar als joves quan tots els recursos finalitzen sobre diversos temes: formació, món laboral, xarxa social, gestió econòmica, salut, habitatge i tràmits legals, etc., ja que, en l'actualitat, els processos d'autonomia i emancipació són més llargs en el temps per conjuntura social i econòmica, més enllà del que preveu la llei. Un cop han finalitzat tots els recursos, l'educador amb qui el jove té un vincle natural, l'ha d'acompanyar i orientar cap aquell recurs present al medi que pugui solucionar la seva problemàtica.
- Els educadors i les educadores reivindiquen la necessitat de preguntar als joves sobre els aspectes clau de l'acompanyament un cop finalitzen tots els recursos. Es reclama la necessitat que els joves participin en les trobades sobre infants i adolescents tutelats i extutelats.
- Els educadors i les educadores posen de manifest la necessitat de realitzar modificacions en el funcionament actual de les pagues per a joves extutelats. La problemàtica radica en el temps que triga a resoldre's la sol·licitud, produint així un buit de sustentació econòmica en aquells casos de joves que als 18 volen continuar de forma autònoma, o bé en pisos on ha de fer una aportació econòmica. Per això, es planteja la necessitat de desenvolupar un sistema de beques per a joves extutelats amb l'objectiu que aquests últims puguin accedir a l'habitatge tot just assolir la majoria d'edat, en tant que la beca es cobraria en el mateix moment de fer els 18 anys.